

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

ประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน ～ แป้งที่ทำจากข้าว ～

ในเดือนกันยายน รวงข้าวตามที่ต่าง ๆ กำลังโอนเอนรอคอยการเก็บเกี่ยวอยู่เต็มทุ่ง แต่ในปัจจุบันข้าวไม่ใช่อาหารหลักของคนญี่ปุ่นอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากผู้คนหันมานิยมรับประทานอาหารประเภทขนมปังเพิ่มมากขึ้น การบริโภคข้าวในประเทศจึงลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เมื่อ 50 ปีที่ผ่านมา

ในปัจจุบัน ข้าวสาลีที่นำเข้าจากต่างประเทศมีราคาสูงขึ้น รวมทั้งจิตใต้สำนึกที่ว่า “ให้เพิ่มอัตราการพึ่งพาตนเองในการผลิตอาหารในประเทศ” “เพิ่มการบริโภคข้าวให้มากขึ้น” มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น ทำให้การผลิต “โคเมะโอะ (แป้งที่ทำจากข้าว)” ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง

โคเมะโอะ มีมาตั้งแต่ในอดีตในชื่อของ “โจชินโอะ (แป้งข้าวเจ้า)” หรือ “ชิระทะมะ โอะ (แป้งข้าวเหนียวอบแห้ง)” ที่ใช้สำหรับทำขนมญี่ปุ่น “คังโกะ (ขนมแป้งปั้นเป็นลูกกลม ๆ)” เป็นส่วนใหญ่ แต่เนื่องจากเทคโนโลยีในการไม่แป้งที่มีการพัฒนาสูงขึ้น มีการคิดค้นทำแป้งที่ทำจากข้าวให้เหมาะกับการทำขนมปัง ทำขนม และอาหารประเภทเส้นกันมากขึ้น

แป้งที่ทำจากข้าวมีความหวานและมีรสชาติการสัมผัสที่แปลกใหม่แตกต่างจากแป้งสาลีอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน มีแคลอรีต่ำ อีกทั้งไม่ต้องกังวลกับอาการภูมิแพ้ที่มีต่อแป้งสาลี จึงทำให้ขนมปังและขนมฝรั่งเศสที่ทำจากแป้งฯ ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางตั้งแต่เด็กไปจนถึงผู้สูงอายุ อีกทั้ง ในปัจจุบันสามารถพบเห็นเมนูอาหารในครัวเรือนที่ใช้แป้งที่ทำจากข้าวมากขึ้น ถ้ามีโอกาสก็ขอเชิญชวนให้ทุกท่านลองทำอาหารที่ทำจากแป้งฯ ดูกันบ้างนะคะ

เรียงร้อยถ้อยคำแทนใจ...ภาษาญี่ปุ่น ～ การขอโทษในภาษาญี่ปุ่น ～

คนญี่ปุ่นมักจะกล่าวคำว่า “ซุมิมาเซ็น (ขอโทษ)” หรือ “โกะเมนนะไซ (ขอโทษ)” ติดปากกันอยู่ประจำ

ในสังคมญี่ปุ่น การกล่าวคำแก้ตัวเป็นสิ่งที่ไม่สมควร คนญี่ปุ่นมักจะกล่าวคำขอโทษเข้าไปซ้ำมาอยู่เป็นประจำ อาทิเช่น การกล่าวคำว่า “โอะยุริ คุดาไซ (กรุณาโทษให้ด้วย)” “โกะเมวาคุโอะ โอะคาเงะชิมาคิเตะ (ขอโทษที่ทำให้เดือดร้อน)” “โมจิวะเงอะริมาเซ็น (ขอประทานโทษ)” เป็นต้น ซึ่งดูไปแล้ว ดูเป็นสิ่งแปลกในสายตาของชาวต่างชาติ

คนเราต่างคนต่างทำผิดกันได้อยู่เสมอ เมื่อรู้ตัวว่าตัวเองผิด การกล่าวคำขอโทษ จึงเป็นสิ่งที่ให้อภัยซึ่งกันและกัน จากการกล่าวคำขอโทษข้างต้นนี้ ทำให้เห็นได้ว่า ในวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างปรองดองกัน

ในทางตรงกันข้าม ก็มีคนที่ทราบของตัวเองผิด แต่ก็ไม่ยอมรับผิดหรือกล่าวคำขอโทษอย่างเด็ดขาดต่อหน้าคนอื่น

ในกรณีเช่นนี้ ผู้ที่กระทำผิดมีความรู้สึกผิดอยู่ในใจ แต่ไม่ยอมแสดงกิริยาขอมรับผิดออกมาให้เห็น เนื่องจากไม่อยากจะก้มหน้าให้ คนประเภทนี้ ถึงจะไม่กล่าวคำขอโทษออกมา แต่คนญี่ปุ่นก็มีจิตใจกว้างขวางที่จะขอมให้อภัยต่อคนผู้นั้น

ミニ情報

日本のいま ～ 米粉 ～

9月、各地で稲穂はこうべを垂れ収穫を待つばかりですが、日本人は主食にご飯ではなくパンを食べることが多くなり、国内のお米の消費は50年ほど前から減り続けているそうです。

近年、殆どを輸入に頼っている小麦が高騰したこともあり「国内の食料自給率をもっと上げよう」「お米の消費をもっと高めよう」という意識の高まりから、お米を製粉した「米粉」が注目されるようになりました。

米粉は「上新粉」や「白玉粉」という名前以前からありましたが、それらはもっぱら和菓子の団子を作るために使われていました。しかし製粉技術の向上により、今では製パン、製菓、製麺等、それぞれに適した米粉が開発されています。

小麦とは違った食感や甘みが、これまでになかった新しい味を生み出し、カロリーが低いことや小麦アレルギーの心配がないこともあって、子どもからお年寄りまで、米粉を使ったパンや洋菓子の人気は広がっています。また、米粉を使った家庭料理のレシピも最近よく見かけます。皆さんも機会があれば、食卓に米粉を取り入れてみてはいかがでしょうか。

心を伝える日本語 ～ お詫びの日本語 ～

日本人は、『すみません』とか『ご免なさい』などといって、簡単に謝ってしまうところがあります。

言い訳することをよしとしないところもあり、『お許しください』『ご迷惑をおかけしました』『申し訳ありません』等と、ただただ詫びの言葉だけを繰り返すこともあります。外国の人から見ると不思議に映るようです。

人は何かしら過ちを犯すもので、お互い様。それに本人が悪いとわかっていて、謝っているのだから…と。お互い許し合い、人との和を尊ぶ日本の文化が、お詫びの言葉の中にもうかがえます。

逆に、自分が悪いとわかっていても絶対に人前で、非を認めたり謝ったりしない人もいます。

そんな時でも、本当は心で詫びているのだが、態度で示すのは照れくさいのだろうかとか、頭を下げるのはいやなのだろうかとか、そんな人に対しても、詫びの言葉がなくても、寛容な心で許せる精神が日本人にはあります。